

Jesus (Isa), Messias

**Skrevet av al-Imam al-Marji ayatollah sayid Muhammed
al-Shirazi**

Innhold:

Kapittel 1	1-2
Kapittel 2	2-3
Kapittel 3	3-4
Kapittel 4	4-6
Kapittel 5	6-7
Kapittel 6	7-8
Kapittel 7	8-9
Kapittel 8	9-10
Kapittel 9	10-13
Kapittel 10	13-15
Kapittel 11	15-16
Kapittel 12	16-18

I Allahs navn, den barmhjertige, den nåderike

Priset være Allah, all verdens Herre. Måtte fred og velsignelse være
over Muhammed og hans rene familie.

1.

Jødene gikk langt med sin undertrykkelse. De var lærde og konger på jorden. De hadde både den verdslige makten og den religiøse makten.

Derfor hadde de stor betydning, mens de andre hadde ingen betydning. Deres undertrykkelse imot de svake nasjonene ble

forsterket. De holdt på med fordervelse. Alle ventet på ankomsten til Messias, som profetene bebudet om. De som var undertrykket ventet på ham, fordi han vil redde dem fra makten til de sterke. Jødene ventet også på ham. De trodde at han ville utvide deres styrke og makt. I fødselsdagen til Isa så mennesker de aller merkeligste hendelsene. Jomfru Maria kom, mens hun hadde et barn i sine armer. De spurte henne enstemmig: ”Hvem er dette, Maria?” De ble forbauset og overrasket, fordi Jomfru Maria hadde med seg et barn. Hun pekte på barnet, som om hun mente at han skal snakke og besvare deres spørsmål. Ved dette tidspunktet talte det lille barnet Messias og sa: ”Jeg er Allahs tjener, han har gitt meg boken, gjort meg profet og velsignet meg.” For en glede! Endelig har han kommet. Dette barnet er denne personen alle, både fattige og rike, ventet på ankomsten til? Endelig har frelseren kommet, den lovede Messias. Om noen år, etter at dette barnet vokser opp, vil det frelse dem. Han er profeten og kongen som vil redde dem fra enhver ondskap.

2.

Messias vokste opp, men han vokste ikke opp som barn. Det var en overraskende oppvekst. Fornuftige ble forbauset over miraklene til det nyfødte barnet. Isa pleide å fortelle barna, da han var med dem, om det de spiste og det de bevarte hjemme. Dette forbauset både barna og deres foreldre. Alle visste at han ville ha en blomstrende fremtid. I tillegg til det observerte de mange mirakler utført av ham. En gang kom en delegasjon av Magus (zoroastrierne) til Maria. Alle ble forbauset. Hvorfor har de kommet? Hvordan ble de kjent med dette huset? Hvordan ble de kjent med denne rettferdige kvinnen? Da de ankom huset til Maria, hilste de på henne og viste henne stor respekt. Så sa de: ”Vi er et folk som ser på stjerner (astrologer). Da din sønn ble født, dukket det opp en konge stjerne – noe som betyr at han ble født som en konge på jorden. Etter at vi observerte stjernen nøye, fant vi ut at han ikke er en verdslig fyrste og har ikke en makt som går bort med tiden. Han har profetskapens makt, som aldri går bort med tiden

og han vil ikke skilles fra denne makten til han tas opp til himmelen og ender opp i et langvarig rike. Da vi observerte dette, gikk vi omkring i land. Vi fulgte sporene til den bestemte stjernen, til vi observerte den skinnende over dette landet. Derfor visste vi hvor det velsignede nyfødte barnet befant seg.”

Så fant de store lærde blant Magus senere at de hadde rett og de observerte miraklene til Messias, fred være med ham. Derfor ga de Maria en rar gave, gull, sur drikk og melk. Deretter fortalte de Maria om årsakene til at de ga henne denne gaven.

Vi ga deg gull: fordi dette er mesteren til alle varer. Vi ga denne gaven til deg for å påpeke at din sønn er mesteren til mennesker.

Vi ga deg sur drikk: Fordi den helbreder sår og skader. Vi ga denne gaven til deg for å påpeke at din sønn helbreder skader, sykdommer, galskap og funksjonshemninger.

Melk: Fordi om den koker vil dens røyk gå opp til himmelen. Vi ga denne gaven til deg for å påpeke at din sønn blir tatt opp til himmelen og ingen andre enn ham blir tatt opp til himmelen.” Så rådet de Maria om å ta godt vare på hennes sønn og tok farvel med henne.

3.

Etter at Messias vokste opp, begynte han å forkynne for folk sin religion og fortalte dem om at han er sendt av Allah, den opphøyde, med ledelse for mennesker og han har kommet for å redde dem fra uvitenhet. Han fortalte dem også at han hadde kommet for å lære dem om lovene som jødene hadde forfalsket. Allah sa: ”Jesus sønn av Maria. Kom i hu min nåde mot deg,” ”fordi jeg gjorde deg til en stor profet. ”Kom i hu min nåde mot din mor,” ”fordi jeg har velsignet henne på forskjellige måter, blant annet igjennom deg.” ”Jeg har samtykket deg med den hellige ånd.” ”Den hellige ånd er med deg, støtter deg og viser deg det som er ukjent for deg, og kommer med lover fra Allah til deg.”

”Du talte til mennesker i vuggen.” Dvs. ”Du talte til mennesker, mens du ennå var et spedbarn.” ”Og du talte til mennesker i moden alder.” Dvs. ”Du taler til dem mens du er voksen. Du snakker med dem om religionen igjennom åpenbaring fra Allah og inspirert lovgivning.” ”Jeg lærte deg skriften.” Dvs. ”Jeg lærte deg om de himmelske bøkene.” ”og jeg lærte deg visdom ” dvs. ”Å kjenne til ting og deres plasser. Derfor sier du ikke noe eller gjør noe uten at det er riktig.” ”Jeg lærte deg toraen.” Dvs. ”Jeg lærte deg om boken til Moses, fred være med ham.” ”Jeg lærte deg om evangeliet.” Dvs. ”Jeg lærte deg om boken som ble åpenbart til deg.” ”Du laget av leire noe lignende en fugl med Mitt bifall...” Dvs. ”Du laget noe som har lik form som en fugl.” ”Og du blåste i den,” dvs. ”Du blåste i leiret som hadde samme form som en fugl.” ”Og den ble en fugl.” ”Dvs. den ble som fugler, den flyr som dem med Mitt bifall.”

”Du helbredet den blinde.” Dvs. ”Den som ble født blind.” ”og du helbredet den spedalske med mitt bifall.” ”Den spedalske er den som har hvite merker på kroppen sin, som ikke er lik den normale fargen til kroppen.” ”Du oppvekket de døde med Mitt bifall.” Dvs. ”Du tar ut de døde av gravene og gir dem liv med mitt bifall.”

”Jeg holdt Israels barn i tømme, den gang du kom til dem med klar beskjed.” ”Klar beskjed betyr uslåelige beviser.” ”(De sa) Dette er intet annet enn åpenbar magi!” Dvs. ”Disse merkelige tingene du gjør er ingenting annet enn åpenbar magi!” De ulydige jødene nektet å tro på Messias, fred være med ham, selv om de så klare tegn og uslåelige beviser. Dette skyldes misunnelse.

De kalte Messias for løgner. De lurte idiotene og fortalte dem at han kom med ingen mirakel. Dette var bare magi, som han lærte av magikerne. Allah støtter hans påstand om å være en profet, men jødene velger å holde seg bort fra Allahs vei allikevel.

Profetene kom med overnaturlige mirakler. Dette bekreftet deres sannferdighet. De var sendt av Allah, den opphøyde. Hvis det ikke var for mirakler, så hadde enhver person påstått å være en utvalgt profet.

Miraklene til profetene var avhengige av deres tid. F. eks Moses ble sendt som en profet ved en tid da magi og spådom var utbredt. Magikerne pleide å fylle tau og staver med kvikksølv. Så lar de solen skinne på dem. Stavene og tauene begynner å bevege seg, fordi kvikksølvet beveger seg. De sa til folk: ”Vi har greid å lage av tau og staver bevegende levende slanger.”

Derfor kom Moses med noe som lignet på deres magi. Det var ikke fantasi, men virkelighet. Da han lot fra seg staven sin ble den til en stor slange som spiste opp tauene til magikerne. Så blir slangen igjen om til en stav uten at staven blir større. Derfor trodde magikerne på Moses, fordi de oppdaget at dette ikke var magi.

Messias, fred være med ham, kom ved en tid der legedom var utbredt og det fantes mange kloke leger i overraskende grad. Jesus kom med noe som legedom ikke kunne gjøre. Han helbredet den blinde og den spedalske. Han ga liv til den døde. Hvilke høytstående lege greier å gjøre dette? Derfor trodde legedommens folk og de kloke blant dem på Messias. De mente at det han gjorde hadde ingenting med legedom å gjøre. Det var et spesielt mirakel fra Allah, den som sendte Jesus.

Islams profet Muhammed, måtte Allahs velsignelse være over ham og hans familie, ble sendt ved en tid da veltalenhet var utbredt. Beduiner og arabere pleide å dra på markeds plasser der de konkurrerte med hverandre om hvem var den veltalende i litteratur og dikt. De pleide å dra blant annet til markeds plassen Akad.

Profeten, måtte Allahs velsignelse være over ham og hans familie, kom med den praktfulle Koranen, som var mer veltalende enn alt annet. Den konkurrerte med dem og sa: ”Kom med en lignende surah.” De greide ikke å gjøre det og innrømmet at det ikke er talen til

et menneske. Dette var et bevis imot dem og bekreftet at Koranen ble åpenbart av Allah.

5.

Messias, fred være med ham, levde et beskjedent liv. Han gikk på jorden, reiste fra landsby til landsby, fra land til land, for å lede mennesker til sannheten. En av årsakene til at mennesker holdt seg rundt ham, var denne forbausende beskjedenheten. Han hadde ingen hustru, hjem, møbler eller penger. Hvis han ble spurt om hvorfor han ikke hadde det, svarte han på en hyggelig og pen måte:

”Mine tjenere er mine hender. Mine fremkomstmidler er mine bein. Mitt leie er jorden. Jeg lener meg på steinen. Den som varmer meg om vinteren er solens lys. Den som gjør veien klar for meg om natten er månen. Min skikk og bruk er å være sulten. Mitt symbol er gudsfrykt. Mine klær er ull. Min frukt og min velluktende mat er det jorden avler av mat for dyr og buskap. Jeg sover og jeg har ingenting. Jeg våkner opp, mens jeg har ingenting. Ingen på jordens åsyn er rikere enn meg.”

Slik var den rene Messias. Han hadde ingen tjener som tjente ham. Han gjorde ting på egen hånd. Han gjorde ikke bare ting for seg selv. Han pleide også å vaske beinet til sine disipler noen ganger. De pleide å motsette seg dette, men han sa til dem: ”For min skyld. La meg gjøre dette med dere. Jeg gjør dette med dere, så dere skal gjøre mot mennesker det samme som jeg gjorde mot dere etter meg.”

Han hadde ingen fremkomstmiddel i løpet av sine reiser. Han gikk til fots og noen ganger var han også barbeint. Han hadde ikke noe sengeteppe. Han hadde heller ingenting å lene seg på bortsett fra stein.

Da det ble morgen om vinteren, gikk han til den sørlige delen av husene, slik at han ikke skulle hindre solens lys fra å komme igjennom bygningene og veggene.

Han hadde ingen lysstake om natten. Han var sulten ofte. Han fryktet Allah, ære være ham. Allikevel var han smilende. Han hadde på seg ull, fordi han var beskjeden. Han spiste det jorden avlet istedenfor for sin mat.

6.

Israels barn var et veldig avvikende folk. Derfor ble lovene strenge imot dem. Dette fortsettet til Jesus Messias, fred være med ham, kom.

Lovene ble lette for dem. Nådige lover ble åpenbart. Det er slik mennesket er. I løpet av tiden til den talende al-Kalim (Moses) var folk lik elevene på grunnskolen. Så etter å ha fått forklaring på Moses' lover og med fremgangen til den menneskelige sivilisasjonen, gikk de over til videregående nivå. Folk var lik elever på videregående skole. Slik var det også i Messias tid. Det fortsettet helt til Islams sendebud kom. Da var mennesker på tredje nivå. Den siste versjonen av åpenbaringen kom. Profeten, måtte Allahs velsignelse være over ham og hans familie, sa: ”Jeg har kommet for å bringe de gode moralene i fullstendig form.”

Det ble åpenbart for Jesus, fred være med ham, i evangeliet lignelser, eksempler og lover om straff, men det ble ikke åpenbart for ham noe om gjengjeldelse og heller ikke noe om arv. Dette skyldes kanskje at lovgivningen til Moses, fred være med ham, fantes fremdeles.

Lovene til Moses ble åpenbart i enklere form til Messias, fred være med ham. Derfor sa Messias til folk: ”Jeg skal tillate dere det som ble dere forbydd.”

Messias beordret sine tilhengere å følge Torah og det som ble tidligere åpenbart til profetene før ham. Han fortalte dem om ankomsten til Muhammed, måtte Allahs velsignelse være over ham og hans familie, og gjorde en avtale med dem om å tro på ham.

Etter at nyheten om at Messias helbredet syke ble utbredt, kom mange fra andre land til ham. De hadde kroniske sykdommer eller

funksjonshemminger. Ifølge noen kilder fortelles det at Messias, fred være med ham, helbredet 50 tusen mennesker i løpet av en kort tid. Dette er ikke merkelig, for mennesker pleier å samle seg i hopetall for å mette seg selv eller for noe lignende. Så hvorfor skal de ikke da samle seg i hopetall for helbredelse av sykdommer og funksjonshemminger, som f. eks blindhet, halting, lammelse og lignende?

Igjennom sine mirakler og under, fikk Messias, fred være med ham, en stor plass i folks tanker. Dette skyldes også hans gode egenskaper, utmerkelse, hans forenkling av den strenge Moses' lovgivningen og hans beskjedne levevaner i alt fra drikking, spising, til kledning og personlige saker.

7.

Messias, fred være med ham, hadde en sterk vilje og besluttsomhet da han forkynte for folk religionen og ledet dem til den sanne veien. Han brydde seg ikke i stor grad da han misjonerte om det han møtte på av fysisk slitsomhet og åndelige forfølgelser på grunn av den misunnelige gruppen blant jøder.

Messias forkynte ikke bare alene. Han samlet også en gruppe av rene menn, som han kalte disipler. Disiplene hadde en høytstående åndelig status. De holdt ikke Messias' forkynnelse for å være løgn og falskhet i et øyeblikk. De tok aldri avstand fra hans lære. De var ikke slik som Ahlul Kitab – kristne og jøder – har beskrevet dem. De har aldri vendt om. Det er en forfalskning som er tatt med med de andre forfalskningene av historien og lovene, som Ahlul Kitab står bak. Disiplene holdt seg til Messias i alle tider, både vanskelige og ikke vanskelige tider.

Messias, fred være med ham, pleide å sende dem som sendemenn til andre land, for å lede mennesker til den nye religionen og fortelle dem om den utvalgte profeten.

Engang sendte Jesus en av disiplene til Roma. Han lærte ham miraklet om å helbrede den blinde og den spedalske med Allahs bifall. Han gjorde slik Messias beordret ham. Han forkynte den nye religionen for folk. Da de ba ham om bevis, helbredet han den blinde og den spedalske. På denne måten ble hans makt sterkere og stadig flere ble hans tilhengere. Ikke lenge etter mottok den romerske kongen den forbausende nyheten. Kongen innkalte ham. Han sa til ham: ”Er du sendemannen til den nye profeten? Er det riktig at du helbreder blinde og spedalske?” Disippelen svarte bekreftende. Kongen brakte en gutt som ikke hadde et øye. Han sa til ham: ”Hvis du er ærlig, helbred denne gutten?” Disippelen tok ut leire i to mengder og plasserte dem i øynene til gutten. Så ba han Allah, ære være ham, den opphøyde. Da så gutten alt. Han hadde et friskt øye. Kongen ble forbauset og trodde på Messias. Han tok godt imot disippelen. Kongen sa til ham: ”Bli hos meg. Ikke gå til et annet sted.” På denne måten spredde læren til Messias seg i dette området.

8.

En gang sendte Messias, fred være med ham, en av disiplene til et land. Han lærte ham bønnen som vekket opp den døde med Allahs bifall. Disippelen reiste til et land og forkynte den nye religionen. Han sa: ”Jeg er mer kunnskapsrik enn legen til kongen. Legen vet hvordan han helbreder syke, mens jeg vet hvordan jeg vekker opp de døde. Ingen kan gjøre dette bortsett fra Allah og hans sendebud.” Kongen hørte om dette. Han ble sint og trodde at disippelen mente å fornærme ham da han snakket om hans lege på denne måten. Derfor beordret han en av sine soldater om å drepe disippelen.

Legen til kongen var en klok mann. Han var også en av sendemennene til Messias, men han holdt dette skjult. Han ba kongen om å se bort i fra dette og han sa: ”Du får heller bringe denne personen. Hvis han er ærlig, vil det være veldig bra. Men hvis han løy, så kan du drepe ham og du vil ikke bebreides av folk.”

Kongen godtok rådet til sin lege. Han ba om at disippelen ble brakt til ham. Han sa til ham: ”Er det du som påstår at du kan vekke opp de døde?” Disippelen sa: ”Ja, jeg kan gjøre det med Allahs bifall.” Kongen sa: ”Jeg har en sønn som har død for lenge siden. Hvis du greide å gi ham liv igjen, vil jeg tro på deg. Ellers vil jeg hogge av ditt hode.”

Disippelen var med på det kongen sa. Kongen gikk sammen med en folkemengde til gravene. Da de alle kom fram til den døde sønnens grav, ba disippelen offentlig og legen til konge sa amin etter hans bønn med lav stemme. Graven ble revet og sønnen sto opp. Han gikk ut av graven og han var levende. Han gikk til sin far kongen. Alle ble forbauset av denne hendelsen og kongen ble veldig glad. Faren henviste seg til sønnen og sa: ”Min sønn! Hvem ga deg liv igjen?”

Gutten så på folkemengden til han fikk øye på disippelen. Han sa: ”Far! Det er han som ba Allah om liv for meg.” Så observerte han folkemengden på nytt og han fikk øye på legen og han sa. ”Min far! Han pleide å si amin etter bønnen. Allah har gitt meg liv igjennom dem.”

Ved dette øyeblikket trodde kongen på den nye religionen. Mange trodde også på den nye religionen. Noen folk viste høytstående respekt for Messias til den graden at de begynte å tilskrive ham guddommelige egenskaper. Allikevel fortsatt en gruppe av misunnelige jøder å komme med falske påstander om Messias og hans sendemenn. De mente at de bare var magikere.

9.

På Messias' tid skjedde en historie som ligner på den som ble fortalt i kapittel 7.

Messias, fred være med ham, sendte til Antakya (en by i Tyrkia, nær Syria) to av sine disipler for å misjonere for mennesker den nye religionen og han beordret dem om å begynne med de som var

undertrykket, så med de som hadde makten. Han beordret dem om å ikke komme i konflikt med makthaverne til å begynne med.

De gikk inn til Antakya, mens folk hadde Eid/fest der. Folk tilba statuer. De to sendemennene bebreidet folk.

Dette gjorde de arrogante, de som hadde makten, veldig sinte, fordi statuene ble fornærmet og de ble bebreidet. De to mennene ble fengslet etter at de ble brakt til kongen. Shimon, disippelen til Messias, ble klar over det som skjedde med de to sendemennene. Han dro til Antakya. Han satt med de undertrykte og de fattige. Mange av dem ble hans tilhengere. De aksepterte den nye religionen. Kongen fikk vite om det. Han spurte sine rådgivere: ”Hvor lenge har denne mannen oppholdt seg i landet?” De sa: ”Han har oppholdt seg i landet i to måneder.” Han innkalte ham. Da han kom, stilte kongen ham noen spørsmål. Shimon greide å vinne kongens kjærlighet. Kongen elsket ham for hans klokskap og forståelse. Derfor beordret han ham om å være med ham. Shimon godtok å slå følge med kongen. Dette var hans ønske. Han ønsket å påvirke hjertet til kongen. Engang så kongen i sin søvn noe som forbauset ham og skremte ham. Da han våknet, ba han Shimon om å fortelle ham hva drømmen betydde? Han tydet drømmen på en måte som gjorde kongen glad. I en annen gang drømte han også og Shimon tydet drømmen på en måte som nærmet han kongen mer på grunn av hans gode tolkning og tyding.

Da Shimon fikk vite at kongen elsket ham i stor grad og ville ikke motsette seg ham, spurte han ham en gang: ”Kjære konge! Jeg har hørt at du har i fengslet to menn som har fornærmet din religion og kritisert din tilbedelse av statuer? Stemmer det?”

Kongen svarte: ”Ja,” og fortalte Shimon om de to mennene. Shimon sa: ”Kjære kong! Bring disse to mennene, for at du skal vite hva de sier og høre på deres argumenter?” Kongen godtok det. Han beordret at de to mennene skulle bringes. Den følgende dialogen fant sted mellom Shimon og de to sendemennene.

Shimon sa: ”Hva har dere å si?”

Sendemennene sa: ”Vi synes ikke noe om avgudsdyrkelse og vi oppfordrer folk til å dyrke Allah, den eneste guden, som har ingen partner.”

Shimon sa: ”Hører denne guden deres bønn hvis dere påkaller ham og besvarer han dere?”

Sendemennene sa: ”Ja, han gjør det.”

Shimon sa: ”Kan han helbrede for dere en spedalsk mann hvis dere ber ham om det?”

Sendemennene sa: ”Ja, han kan gjøre det.”

Shimon beordret at en spedalsk mann skulle bli brakt og befalte dem om å helbrede ham. De ba Allah, Den Opphøyde, og de salvet ham med sine hender. Han ble frisk med engang.

Shimon sa: ”Jeg kan også gjøre det samme.” En annen som led av spedalskhet kom. Shimon ba hemmelighetsfullt og salvet (gnidde på) ham. Han ble frisk med engang. Han gjorde dette for å tiltrekke oppmerksomheten til kongen og hans følgesvenner, og å vise kongen at han var maktløs og ikke kunne gjøre det samme som sendemennene.

Shimon sa: ”Nå er det bare en ting til. Hvis dere greier å gjøre det, vil jeg tro på deres gud?”

Sendemennene sa: ”Og hva er det?”

Shimon sa: ”Kan deres gud vekke opp den døde?”

Sendemennene sa: ”Ja, han kan gjøre det.”

Shimon henviste seg til kongen og sa: ”Har du en død person som du har kjær?” Kongen sa: ”Ja, min sønn døde for en stund siden.”

Shimon sa: ”Disse to mennene har rett så lenge. Hvis de greide å gi

liv din døde sønn, så tror vi på dem og vi holder dem for å være ærlige, men om de ikke kunne gjøre det, vil ikke tro på dem og vi vil holde dem for å være løgnere.”

Kongen godtok forslaget. Alle gikk til graven. Sendemennene ba til Allah, ære være ham, og Shimon sa hemmelighetsfullt og med lav stemme amin etter deres bønn. Kort tid etter ble graven revet i stykker. Gutten våknet levende og frisk.

Kongen ble veldig glad. Alle ble forbauset over dette miraklet, som de aldri tidligere hadde sett. Derfor holdt de sendemennene for å være ærlige.

Kongen henviste seg til sin sønn og sa: ”Hvem ga deg liv igjen, min sønn?”

Sønnen sa: ”Jeg var død. Tre stykker, som sto nær graven, ba Allah, den opphøyde, om liv for meg. Allah ga meg igjen liv igjennom deres bønn. Disse tre stykkene er de to – og han pekte på de to sendemennene – og han som står der borte – og han pekte på Shimon.” Kongen, hans følgesvenner og de fleste av landsbyens folk underkastet seg Allah, all verdens Herre, og de trodde på profetskapen til Jesus Messias, fred være med ham.

”Sett frem en lignelse for dem, folkene i byen...” ”Byen er Antakya.” ”da sendemennene kom til dem.” ”Sendemennene ble sendt av Messias, fred være med ham.” ”Vi sendte dem to” ”de to sendemennene.” ”Men de holdte dem for å være løgnere” ”og fengslet dem”. ”Så forsterket Vi dem med en tredje..” ”Den tredje var Shimon. Han kom for å hjelpe dem og å støtte dem.” De sa: ”Vi er sendemenn som har kommet til dere.” Osv.

Messias ble kjent for å vekke opp de døde og helbrede de syke. Han ble også kjent for å gjøre det overnaturlige. Derfor kom folk til ham fra alle steder. De ba om helbredelse og om liv til deres kjære.

En gang samlet femti tusen syke mennesker seg hos ham. Han helbredet dem med Allahs bifall. En annen gang gikk han til Dahkans hus. Han hadde mange gjester. Tilfeldigvis hadde han ikke vann for gjestene. I huset til Dahkan var det bøtter som var oppstilt i rekker. Han gikk mellom disse bøtene og plasserte sin hånd i dem. De ble fylt med vann med Allahs bifall.

Jesus, fred være med ham, hadde en venn i en landsby. Da Messias gikk igjennom denne byen, pleide han å besøke ham. En gang kom han til landsbyen og besøkte huset til sin venn. Han fant ham ikke der. Han spurte om hvor han var. Hans mor sa: "Han har død for en god stund siden." Jesus, fred være med ham, sa: "Vil du at jeg skal gi ham liv igjen?" Hans mor sa: "Hva er det du venter på? Gjør det da!" Messias kom om aften og han gikk til gravene med moren. Så ba han Allah. Mannen sto opp levende med Allahs bifall. Messias sa: "Han lever tjue år til, gifter seg og får et barn." Det han forutsa skjedde.

En gang gikk Jesus på veien og han kom over en bære som ble holdt og en gammel kvinne som gråt over døden til sin sønn. Han ba Allah om å gi hennes sønn liv igjen. Han sto opp på baren levende. Folk ble forbauset. Så kom han ned igjennom skuldrene til folk. Han tok på seg sine klær og gikk til sin familie med sin mor. Han giftet seg senere og fikk barn.

Jesus kom over graven til Sem sønn av Noa i løpet av sine reiser. Han ba Allah om å gi ham liv igjen. Sem sto opp levende...

Messias, fred være med ham, dyrket land, byer og landsbyer. Han lærte folk der om god moral, formannet dem og rådet dem. Han gjorde

også mirakler som forbauset de fornuftige. For det meste pleide han å reise med sine disipler.

Han ledet folk til deres beste i saker som angikk deres liv og deres religion. Han ledet dem til sannheten og til den riktige veien.

Hver gang jødene så en god egenskap ved ham eller et mirakel utført av ham, ble de mer misunnelige. Disse miraklene gjorde sjelene til disse menneskene enda mer skitne enn tidligere. De var som ren regn som falt på skitt. Når rent regnet faller på skitt, blir det mer vond lukt og skitnere enn tidligere.

11.

En gang sa disiplene, mens det var mange andre med dem: ”Jesus sønn av Maria! Greier din Herre å bringe et dekket bord for oss fra himmelen?” Dette spørsmålet var fra de troende for å overbevise de som hadde svak tro om Allahs makt og styrke. I tillegg ønsket de å se ting ”med sikkert blikk.” Andre enn de troende skilte ikke mellom Allahs makt og makten til statuene. De trodde at statuene ikke kunne gjøre mirakler og heller ikke guden til Messias kan gjøre mirakler.

Jesus sønn av Maria sa til dem: ”Frykt Allah om dere er troende.” Dvs. ikke still ham slik bønn, selv om det ikke er noe feil med denne bønnen for å få en sikker tro. Abraham, fred være med ham, har også tidligere stilt sin Herre en bønn om å gi den døde liv. Disiplene svarte på det Jesus sa som følgende: ”Vi ønsker å spise av det, så våre hjerter finner ro.” Dvs. ”Vi vil finne ro i vår tro, fordi vi vil se maten og kunnskap alene er ikke nok overbevisende som dette.” ”Så vi vet” med sikkerhet ”at du har talt på ærlig vis til oss” om Allahs evne til å gjøre alle ting. Allahs evne er ikke lik evnen til statuene. Statuene kan ikke gjøre noe i det hele tatt.

”Så vi kan bevitne det.” Det vil si, ”vi kan vitne at det dekkede bordet kom fra himmelen igjennom Hans styrke. Så hvis noen spør oss i fremtiden: ”Har dere sett sporene etter Allahs usammenlignbare

styrke?” svarer vi bekreftende. Og dermed vil dette være et godt kall for folk til troen.”

Da ba Messias sin Herre om å svare på deres anmodning. Jesus sønn av Maria sa: ”Allah, vår Herre, send oss et dekket bord fra himmelen, så det må bli en eid for oss.” ”Folk pleide å holde minne om de viktige dagene, fordi Allah fornyer sin store nåde imot sine skapninger i disse dagene. De holder minne om slike dager - som fødselsdag, seierdag eller lignende – hvert år. Eid betyr gjentakelse for den gjentar gleden hvert år.

”Så det må bli en eid for oss, fra den første til den siste,” denne eiden skal være for oss og for de som kommer etter oss. Det vil være ”et jærtegn fra Deg”, som beviser Allahs styrke. ”Gi oss Du underhold! Du er den beste forsørgeren!” Allah besvarte bønner til Messias, fred være med ham, med aksept og godtagelse.

”Allah svarte: ”Jeg vil sende det” det vil si det dekkede bordet ”til dere.” ”Den som er vantro etter dette,” den som ikke tror etter at det dekkede bordet kommer ”blant dere,” tviler på gud eller profetskapen til Messias ”ham vil Jeg ramme med straff som ingen annen i hele verden!” Det vil si ”jeg vil straffe ham en straff som ingen annen har gjennomgått, fordi han er arrogant og vantro etter å ha blitt tildelt sikker kunnskap!”

12.

De observerte et rødt dekket bord, mellom to skyer, som gikk ned fra himmelen til jorden, helt til det kom foran dem. På det dekkede bordet var det brødstykker og syv fisker.

Da Jesus, fred være med ham, observerte det, begynte han å gråte og sa: ”Allah, la oss være blant de takknemlige. Allah la det være en nåde for oss.”

De fant en god duft fra maten, som de aldri har funnet i andre mat tidligere. Messias, fred være med ham, sto opp, gjorde wodu (ablusjon) og forrettet bønn. Mange hadde samlet seg og Messias sa til de tilstedeværende: ”I Allahs navn (spis).” Alle spiste av denne maten til de ble mette. Dette var et mirakel.

Alle hadde sikkert hørt tidligere om det dekkede bordet – som bestå av manna og vaktler – som ble sendt til deres forfedre igjennom al-Kalim Moses’, fred være med ham, bønn. Denne profeten kom med noe lignende som den tidligere profeten kom med. Alle husket sikkert at det dekkede bordet kom til hans mor Maria da Zakariya, fred være med ham, gikk inn hos henne. Det dekkede bordet til den rene al-Batol Fatima, fred være med ham, kom ned, som det er nevnt i en lang historie, og besto av stekte fugler. Det ble brakt til Islams sendebud og Amir al-Mominin, fred være med dem, som spiste det opp. Dette dekkede bordet lignet på det dekkede bordet som kom til de tidligere profetene.

Blant annet spiste mer enn et tusen tre hundre fattige, syke og funksjonshemmede av det dekkede bordet som kom ned hos Messias, fred være med ham. Etter at de hadde spist, var maten igjen i samme mengde som tidligere, som om de ikke hadde spist noe i det hele tatt. Deretter ble det dekkede bordet brakt opp til himmelen.

Slik fortsettet det. Det dekkede bordet kom ned fra himmelen i førti dager. Mennesker ser det dekkede bordet når det kommer ned og ser det når det stiger opp. De spiste fra det. Allikevel ble ingenting redusert av det dekkede bordet. Alt var der i samme mengde.

De arrogante ønsket ikke å spise sammen med de fattige. Derfor bestemte de at det dekkede bordet bare skulle være for dem og ingen andre skulle ha del i det. De trodde ikke at det dekkede bordet kom fra Allah og de begynte å bli vantro. Derfor steg det dekkede bordet opp til himmelen og kom aldri igjen. Mange av dem ble transformerte til griser og aper på grunn av deres vantro og deres benektelse. De gikk

på veiene og spiste den aller mest skitne maten noensinne. De døde
etter tre dager!